

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

den stillingtagen, før vi kan gå til en så omfattende ændring, som de 2 betænkninger i virkeligheden forudsætter.

Må jeg så sige én ting til — det ved hr. K. B. Andersen fra sin egen ministertid — nemlig at der ligger et forslag om et audiovisuelt institut. De forhold, som er beskrevet i den betænkning, er jo endnu ikke klaret igennem en lovgivning, og betænkningen lå temmelig længe hos hr. K. B. Andersen; men også de forhold mener vi vi må tage med i den helhedsvurdering, som er nødvendig, før vi tager den principielle nyændring.

Lad mig bare føje til, for at der ikke skal være tvivl om det: jeg ønsker at fremme den undervisning i radio og TV, det overhovedet er muligt at gennemføre under den nuværende struktur. Jeg tror ikke, hr. K. B. Andersen skal vente så forfærdelig længe, hvis radiokommissionens betænkning kommer i nær fremtid, på, at der kan tages principiel stilling til nye skridt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om hunde.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 149) findes i tidenden sp. 3303, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1305).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Albertsen: Dette lille lovforslag, som justitsministeren kom med, var i sit udgangspunkt vel fortrinsvis præget af, at man skulle fritage politiet for en kontrolforanstaltning og en opkrævningsforanstalt-

ning, hvilket ud fra et rationelt og teknisk synspunkt måtte synes at være tiltalende.

Jeg gjorde ved første behandling opmærksom på, at det var smukt og udmærket at komme med et sådant initiativ, og det kunne vi ikke have noget imod, men gjorde samtidig opmærksom på, at det for kommunerne, der har haft indtægten af denne lille afgift, ville være et indtægtstab, og at det for visse kommuner ville være beløb af en dog nogenlunde størrelsesorden. Det forstod jeg også at ministeren var fuld af forståelse for, men det ændrer altså ikke ved, at grundlaget for vor arbejdsgang på dette område selvfølgelig var ministerens lovfor-

slag. Vi fik så et udvalgsarbejde, som jeg af mange grunde selvfølgelig ikke skal referere i enkeltheder. Jeg skal kun sige, at det har egentlig været en ganske besynderlig oplevelse, fordi det ret hurtigt viste sig ved et af de møder, vi havde, at der faktisk var almindelig forståelse hos alle partier for at imødekomme et ønske i retning af en ændring på det grundlag, vi havde, gående ud på, at kommunerne, hvis de måtte ønske det, kunne foretage en sådan opkrævning på kommunal basis og med kommunal administration.

På grundlag af den holdning, der prægede dette udvalgsmøde, udarbejdede ministeren så et ændringsforslag. Det viste sig ved et påfølgende møde, at stærkere kræfter åbenbart havde grebet ind; det var lidt mærkeligt at konstatere, for det var, ligesom holdningen var blevet en fuldstændig anden fra det ene møde til det næste. Det resulterede i, at vi måtte konstatere, at den sympati, som var kommet klart til udtryk, nu var næsten forduftet; resultatet er derefter blevet, at der nu på dette område foreligger en delt indstilling, idet flertalspartierne, altså regeringspartierne og socialistisk folkeparti, henholder sig alene til ministerens forslag, og socialdemokratiet for sit vedkommende henholder sig til det ændringsforslag, som er udarbejdet på foranledning af drøftelsen i udvalget og svarende til vor holdning og alene sigter på, at kommunerne, hvor de måtte ønske det, kan opkræve en afgift inden for en nøjere bestemt ramme.

Jeg beklager meget udvalgsforhandlingernes forløb; jeg synes, det var lidt kedeligt,